

**Nr 473.**

Av herr **Grym**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 184, angående inrättande av en statens högre skogsskola.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 184 föreslås inrättande av en statens högre skogsskola, avsedd att träda i verksamhet under budgetåret 1944/45. Denna nya skogsskola, som blir ettårig, kommer att representera en mellanform i vårt skogliga undervisningssystem och skall enligt propositionen bedriva skoglig utbildning på grundval av den vid skogsskolorna inhämtade kunskapsnivån. Skolan skall dels tjäna som utbildningsanstalt för skogstjänstemän, som behöva högre kompetens än vad skogsskolorna kunna meddela, dels giva förvaltare av jordbruks- och skogsegendomar erforderlig skoglig utbildning och dels förbereda för självständig verksamhet i skogshandling och trävarurörelse. Som inträdesfordringar har ansetts böra föreskrivas aningen genomgången ettårig skogsskola med kvalificerade betyg i vissa ämnen eller avlagd realexamen med viss tids skogspraktik eller ock genomgången driftsledarekurs vid Alnarp eller annan för praktisk jordbruksutbildning avsedd läroanstalt.

Det i fråga om föregående skoglig utbildning högst skiftande elevmaterial, som den nya skolan för vidareutbildning således skulle mottaga, måste väcka allvarliga betänkligheter från de skogliga fackmännens sida. Dessa betänkligheter hava av departementschefen i propositionen omnämnts men icke ansetts vara av större betydelse. I detta sammanhang bör det erinras, att den här föreslagna skolformen kommit att bli en kompromiss mellan olika strävanden att fullständiga skogsutbildningen i vårt land. Initiativet gavs denna gång av Svenska forstmästarförbundet, som i en framställning till Kungl. Maj:t den 12 mars 1943 hemställde om inrättande av ett tvåårigt skogligt gymnasium på realskolans grund. I fråga om fortsatt utbildning för skogsskolornas elever har ärendet varit aktuellt, alltsedan fortsättningsskolan vid Kloten nedlades år 1936. Rörande den jordbruksutbildade ungdomens behov av utbildning även i skogsbruk har sedan år 1939 förelegat ett formligt riksdagsbeslut om anordnande av s. k. specialkurser i skogshushållning. Det nu föreliggande förslaget avser, som redan nämnts, att i en enda skolform lösa utbildningssträvandena för samtliga dessa fall.

Av de i ärendet avgivna yttrandena framgår, att det ojämförligt största antalet skogliga fackmän antingen avstyrkt denna skolform eller ock mot

densamma anfört mycket väsentliga erinringar. Yttranden i denna riktning hava således avgivits av Svenska skogstjänstemannaförbundet, representerande landets i enskild tjänst anställda skogstjänstemän med skogsskoleutbildning, av Sveriges kronojägarförbund, representerande domänverkstjänstemännen med skogsskoleutbildning, och av Sveriges jägmästares och forstmästares riksförbund, som representerar cirka 800 jägmästare och forstmästare i statlig och enskild tjänst, d. v. s. praktiskt taget samtliga högskoleutbildade skogsmän i riket.

De fackmän, som avgivit tillstyrkande yttranden, tillhöra de mindre organisationerna Svenska skogsmästarförbundet och Sveriges länsskogvaktarförbund. Man kan därför våga påståendet, att den högre skogsskolan icke mötes av något större förtroende från skogsmännens sida. Man kan knappast heller spåra någon hänförelse för förslaget från de myndigheter, som under olika motiveringar ansett sig böra tillstyrka detsamma. Då fråga var om inrättandet av s. k. skogsbrukskurser för några år sedan blev denna skolform med samundervisning av elevkategorier med väsentligt olika underlag i fråga om föregående utbildning avstyrkt av såväl lantbruksstyrelsen som styrelsen för skogshögskolan och skogshögskolans lärarråd.

Från skogsmännens sida anföres allmänt den farhågan, att den här föreslagna skogsskolan, som även synes sakna mera bestämda mål för sin utbildning, på grund av sin mindre lyckade organisation kan komma att dela samma öde, som på sin tid beskärdes fortsättningsskolan vid Klotten, vilken skola år 1936 nedlades, emedan den ingen uppgift hade att fylla. Skolans organiserande som en obligatorisk andra årskurs för statens skogsskolor hade säkerligen givit den större livsbetingelser. Det hör på grund av dessa förhållanden vara av vikt, att organisationen av den högre skogsskolan redan från början gives den inriktning, att en eventuell omläggning till obligatorisk andra årskurs för övriga skogsskolor blir möjlig. De invändningar, som anförts mot möjligheten att med tillfredsställande resultat samundervisa elever med olika underlag i fråga om skoglig utbildning, äro uppenbart så välgrundade, att även de vid frågans avgörande böra beaktas. Dessa önskemål kunna tillgodoses, om riksdagen vid sin behandling av ärendet beslutar uppställa fordran på förut genomgången ettårig skogsskola som villkor för alla inträdessökande vid den högre skogsskolan.

Domänstyrelsen har i sitt yttrande ifrågasatt, om benämningen »högre skogsskola» i detta fall är fullt lämplig. Uttrycket »högre» förutsätter nämligen, att det finns även en »lägre» och det vore icke lyckligt, om de vanliga skogsskolorna komme att få dylik beteckning. Denna domänstyrelsens uppfattning torde delas av det övervägande antalet skogsmän i landet. Ehuru beteckningen »skogsmästarskola» eller »skogsmästarkurs»

även torde möta invändningar i vissa skogsmannakretsar, måste det dock erkännas, att en sådan beteckning är lyckligare än den i propositionen föreslagna.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 184 måtte besluta den ändring i fråga om inträdesfordringarna vid den föreslagna högre skogsskolan, att betyg från vanlig ettårig skogsskola uppställas som obligatoriskt villkor för alla sökande samt att den nya skolan tillsvidare måtte givas benämningen »Statens skogsmästarskola».

Stockholm den 21 mars 1944.

J. F. Grym.